

۱- اجزای اصلی یک سرور:

○ مادربرد (Motherboard / System Board)

مادربرد مثل اسکلت یا مرکز فرمان سرور. همه‌ی قطعات مثل CPU ، RAM ، هارد و کارت شبکه روش نصب می‌شن و با هم از طریق این برد ارتباط برقرار می‌کنن.

○ پردازنده (CPU - Central Processing Unit)

پردازنده یا مغز سرور. همه‌ی محاسبات، پردازش‌ها و اجرای برنامه‌ها توسط این قطعه انجام می‌شه.

○ حافظه موقت (RAM - Memory)

RAM اطلاعات موقتی رو نگهداری می‌کنه که سرور در لحظه بهشون نیاز داره. سرعتش خیلی زیاده، ولی بعد از خاموش شدن سرور، اطلاعاتش پاک می‌شن.

○ دیسک ذخیره‌سازی (Storage Drives - HDD / SSD / NVMe)

این قطعات اطلاعات رو ذخیره می‌کنن:

HDD: ارزان‌تر ولی کندتر.

SSD: سریع‌تر از HDD

NVMe: فوق‌العاده سریع و مدرن، برای کارهای سنگین.

○ کنترلر RAID (RAID Controller - Smart Array)

این قطعه چند هارد رو با هم ترکیب می‌کنه تا اطلاعات یا امن‌تر بشن (نسخه پشتیبان) یا سرعت دسترسی بهشون بیشتر بشه.

○ منبع تغذیه (Power Supply Unit - PSU)

منبع تغذیه برق مورد نیاز تمام قطعات سرور رو تأمین می‌کنه. در سرورها معمولاً از دو منبع تغذیه استفاده می‌شه برای اطمینان از کارکرد مداوم.

○ کارت شبکه (NIC - Network Interface Card)

کارت شبکه به سرور اجازه می‌ده به اینترنت یا شبکه داخلی وصل بشه. ممکنه یک یا چند پورت شبکه داشته باشه.

○ سیستم خنک کننده (Cooling System - Fans & Heat Sinks)

برای اینکه سرور داغ نکند، از فن‌ها و هیت‌سینک‌ها استفاده می‌شود که گرما را پخش می‌کنند یا خارج می‌کنند.

○ اسلات‌های گسترش (Expansion Slots - PCIe)

جای نصب کارت‌های اضافه مثل:

- کارت گرافیک
- کارت RAID اضافی
- کارت شبکه پرسرعت و...

○ بدنه یا شاسی (Chassis - Rack / Tower / Blade)

نوع فیزیکی بدنه‌ی سرور:

- **Rack**: برای مراکز داده، داخل رک قرار می‌گیرد.
- **Tower**: شبیه کیس کامپیوتر خانگی.
- **Blade**: خیلی فشرده، مناسب محیط‌های با فضای کم.

○ بایوس یا (UEFI (BIOS / UEFI Firmware)

یک نرم‌افزار پایه‌ای که قبل از اجرای سیستم‌عامل اجرا می‌شود و کار راه‌اندازی اولیه سخت‌افزارها را انجام می‌دهد.

○ بک‌پلین (Backplane)

یک برد در قسمت داخلی بدنه سرور که به هاردها وصل می‌شود و اجازه می‌دهد بدون نیاز به کابل جداگانه، دیسک‌ها راحت و سریع متصل یا جدا بشوند. مخصوصاً در سرورهای رک‌مونت استفاده می‌شود.

۲- IPMI و iLO چی هستند و چه کاربردی دارند؟

IPMI (Intelligent Platform Management Interface) و iLO (Integrated Lights-Out) هر دو ابزارهای مدیریتی برای سرورها هستند که به مدیر سیستم اجازه می‌دهند از راه دور و حتی وقتی سیستم خاموش است، سرور را مدیریت کنند. باهاش می‌تونید از راه دور سرور را روشن/خاموش کنید، وضعیت سخت‌افزار را ببینید، دمای قطعات، سرعت فن‌ها و خطاها را چک کنید.

iLO مخصوص سرورهای HP هست، ولی مشابه اون رو در برندهای دیگه مثل iDRAC برای Dell یا BMC برای Supermicro هم داریم.

۳- IPMI یا iLO چه ارتباطی با BIOS یا UEFI دارند؟

این سیستم‌ها قبل از بوت شدن سیستم‌عامل و حتی مستقل از اون کار می‌کنن. بنابراین:

- می‌تونن از راه دور وارد BIOS/UEFI بشن و تنظیمات سخت‌افزاری رو تغییر بدن.
- درواقع، IPMI یا iLO یک لایه مدیریتی خارج از سیستم‌عامله که می‌تونه تنظیمات BIOS رو هم کنترل کنه.

۴- سوکت CPU روی سرور چی هست و چه کاربردی داره؟

سوکت CPU محلیه روی مادربرد که پردازنده داخل اون قرار می‌گیره.

- سرورها معمولاً سوکت‌های بزرگ و قوی‌تری دارن و گاهی هم بیش از یک سوکت دارن (برای نصب چند پردازنده).
- نوع سوکت مشخص می‌کنه چه مدل CPU هایی می‌تونن روی مادربرد نصب بشن.

۵- چرا در لینوکس pseudo file system معرفی شد؟

نکته: به فلسفه طراحی لینوکس توجه کن

لینوکس می‌گه: "همه چیز یک فایل است!"

برای همین، حتی چیزهایی که واقعاً فایل نیستن (مثل اطلاعات سخت‌افزاری یا تنظیمات سیستم)، به شکل فایل نشون داده می‌شن.

- **Pseudo file system** مثل `/proc` و `/sys` به این خاطر ساخته شدن که اطلاعات سیستمی مثل اطلاعات CPU، رم، فرآیندها رو به صورت فایل قابل خوندن دربارن.
- این باعث می‌شه مدیریت سیستم آسون‌تر بشه چون می‌تونن با دستورات ساده مثل `cat`, `echo`, `grep` با اونها کار کنن.

۶- تفاوت فایل سیستم معمولی با pseudo file system چیه؟

ویژگی	فایل سیستم معمولی	فایل سیستم شبه (Pseudo FS)
محل ذخیره	روی دیسک (HDD/SSD)	در حافظه موقت (RAM)
ماندگاری	ماندگار	با ریستارت سیستم پاک می‌شه
مثال	<code>/home</code> , <code>/var</code>	<code>/proc</code> , <code>/sys</code>
هدف	ذخیره‌سازی داده‌ها	ارائه اطلاعات سیستمی به شکل فایل
قابلیت نوشتن	اغلب قابل نوشتن	بیشترش فقط خواندنیه

۷- چه نوع اطلاعاتی در مسیر `/sys` موجود است؟

دایرکتوری `/sys/` بخشی از سیستم فایل مجازی **sysfs** در لینوکس است که اطلاعات مربوط به سخت افزار سیستم و کرنل را به صورت ساختار دایرکتوری نمایش می دهد. این مسیر به کاربر و برنامه ها اجازه می دهد وضعیت سخت افزار را بررسی و در برخی موارد آن را تنظیم کنند. برای مثال:

- `/sys/block/` — اطلاعات مربوط به دیسک ها و پارتیشن ها
- `/sys/class/` — دستگاه ها بر اساس کلاس مانند `net`، `sound`، `input`
- `/sys/devices/` — نمایش ساختار فیزیکی دستگاه ها
- `/sys/module/` — ماژول های کرنل بارگذاری شده
- `/sys/power/` — تنظیمات مربوط به مدیریت مصرف انرژی مانند `suspend` و `hibernate`

۸- DMA (Direct Memory Access) چیست و چه کاربردی در لینوکس دارد؟

DMA مخفف **Direct Memory Access** به معنی "دسترسی مستقیم به حافظه" است. این مکانیزم به دستگاه های سخت افزاری مثل کارت شبکه، کارت صدا، یا هارد دیسک اجازه می دهد که مستقیماً به حافظه اصلی (RAM) دسترسی پیدا کرده و داده بخوانند یا بنویسند، بدون نیاز به دخالت CPU در هر انتقال.

کاربرد در لینوکس:

در لینوکس، DMA برای افزایش سرعت عملکرد سیستم استفاده می شود. به عنوان مثال هنگام کپی فایل از دیسک به رم، سیستم می تواند از DMA استفاده کند تا CPU آزاد بماند و به وظایف دیگر رسیدگی کند.

۹. دستور `lsblk` در داخل لینوکس چه کاری انجام می دهد؟

آیا دستورهای `lsusb`، `lspci` و `lshw` عملکرد مشابهی دارند؟

- دستور `lsblk` اطلاعات مربوط به دستگاه های ذخیره سازی (Block Devices) مانند هارد دیسک، SSD، USB و پارتیشن ها را نمایش می دهد.
- به طور داخلی این دستور داده ها را از مسیرهای `/sys/block/` و `/proc/partitions` می خواند.

عملکرد مشابه:

- `lsusb:` دستگاه های متصل به پورت USB را لیست می کند. اطلاعات را از `/sys/bus/usb/` و `/proc/bus/usb/` می گیرد.
- `lspci:` لیستی از دستگاه های متصل به گذرگاه PCI نمایش می دهد. داده ها را از `/sys/bus/pci/` و اطلاعات low-level از `libpci` می گیرد.
- `lshw:` اطلاعات سخت افزاری سطح پایین را به صورت کامل و ساختاریافته نمایش می دهد. این ابزار از منابع مختلف مانند `/proc`، `/sys`، و دستورات low-level برای ساختار سیستم استفاده می کند.

در کل، همه ی این دستورات از **sysfs** (`/sys`) و **procfs** (`/proc`) برای دریافت اطلاعات سخت افزاری استفاده می کنند.

۱۰- چگونه می‌توان عملیات خاموش کردن (shutdown) را از طریق فایل سیستم /sys/ شبیه‌سازی کرد؟

در لینوکس می‌توان عملیات shutdown یا خاموش کردن سیستم را با نوشتن مقادیر خاصی در فایل‌های مسیر /sys/class/power_supply/ یا دقیق‌تر از طریق:

```
echo 0 > /proc/sysrq-trigger
```

```
echo shutdown > /sys/power/state
```

۱۱- انواع مختلف کرنل چیست؟

○ Monolithic vs. Microkernel vs. Hybrid مزایا و معایب هر کدام چیست؟

نوع کرنل	توضیح	مزایا	معایب
Monolithic Kernel	همه ماژول‌ها مانند مدیریت حافظه، فایل سیستم، درایورها، و ... در فضای کرنل اجرا می‌شوند.	سرعت بالا، عملکرد بهتر به خاطر نبود ارتباط بین پدازه‌ای زیاد.	پیچیدگی زیاد، احتمال بروز باگ و crash بیشتر به دلیل اجرای همه چیز در سطح کرنل.
Microkernel	فقط بخش‌های اصلی مانند مدیریت پدازه و حافظه در کرنل هستند. باقی سرویس‌ها (مثل درایورها) در سطح user space اجرا می‌شوند.	امنیت بیشتر، پایداری بهتر درایورها crash کنند، کل سیستم crash نمی‌کند.	کندتر است چون ارتباط زیاد بین user space و kernel space دارد.
Hybrid Kernel	ترکیبی از monolithic و microkernel. برخی سرویس‌ها در user space و برخی در kernel space. مانند ویندوز NT، macOS، و کرنل جدید لینوکس.	توازن بین عملکرد و پایداری.	پیچیدگی پیاده‌سازی بیشتر از monolithic.

۱۲- چرا سکتور اول دیسک برای MBR استفاده می‌شود؟

سکتور اول دیسک (بایت‌های ۰ تا ۵۱۱) مکان ویژه‌ای است که توسط سخت‌افزار (BIOS) به عنوان اولین نقطه برای بارگذاری سیستم‌عامل در نظر گرفته شده. این ناحیه به نام **MBR (Master Boot Record)** شناخته می‌شود و هنگام بوت، BIOS دقیقاً این سکتور را می‌خواند تا بداند کدام پارتیشن قابل بوت است.

۱۳- اگر MBR در ۵۱۲ بایت اول قرار دارد، چطور محل GRUB یا bootloader دیگر را می‌فهمد؟

MBR تنها مرحله اول بوت (Stage 1) را شامل می‌شود که بسیار کوچک است (حدود ۴۴۶ بایت برای کد اجرایی). این بخش:

- فقط وظیفه دارد مرحله بعدی مانند GRUB Stage 1.5 یا Stage 2 را از یک مکان مشخص روی دیسک بارگذاری کند.
- GRUB هنگام نصب، مکان دقیق Stage 2 را روی دیسک ذخیره می‌کند، و MBR آن آدرس را می‌داند.

در واقع، MBR خودش شامل کل GRUB نیست؛ فقط به اندازه‌ای هوشمند است که قسمت بعدی را از یک مکان مشخص لود کند.

۱۴- فایل‌های .efi چه هستند و در فرایند بوت چه نقشی دارند؟

فایل‌های .efi فایل‌های اجرایی (EFI (Extensible Firmware Interface هستند که توسط سیستم UEFI در زمان بوت اجرا می‌شوند. این فایل‌ها جایگزین MBR در سیستم‌های جدید هستند و شامل بوت‌لودرهایی مانند:

- grubx64.efi برای GRUB در سیستم‌های ۶۴بیتی
- bootx64.efi بوت‌لودر پیش‌فرض

وقتی سیستم UEFI راه‌اندازی می‌شود، وارد EFI System Partition می‌شود، فایل .efi را پیدا می‌کند، آن را اجرا می‌کند، و کرنل سیستم‌عامل را بارگذاری می‌کند.

۱۵- ESP (EFI System Partition) چیست و چگونه استفاده می‌شود؟

ESP مخفف EFI System Partition است. یک پارتیشن ویژه در دیسک است که توسط UEFI به عنوان مکان پیش‌فرض برای نگهداری بوت‌لودرها استفاده می‌شود.

ویژگی‌ها:

- معمولاً با فایل‌سیستم FAT32 فرمت می‌شود.
- شامل پوشه‌هایی مانند /EFI/ubuntu/, /EFI/Microsoft/, /EFI/boot/ و غیره است.
- هر سیستم‌عامل یا بوت‌لودر فایل .efi مخصوص خود را در این پارتیشن قرار می‌دهد.

نقش:

در زمان بوت، فریم‌ور UEFI وارد ESP می‌شود و فایل .efi مربوط به سیستم‌عامل را اجرا می‌کند. این پارتیشن الزامی است برای سیستم‌هایی که از UEFI استفاده می‌کنند.

۱۶-لطفاً بخش زیر از فایل `etc/grub/grub.conf` را توضیح دهید:

توضیح کامل هر خط از `menuentry` در GRUB:

```
menuentry 'Ubuntu' --class ubuntu --class gnu-linux --class gnu --class os
```

❖ تعریف یک گزینه‌ی منو با عنوان **Ubuntu**.

❖ کلاس‌ها برای تنظیم استایل گرافیکی در صفحه بوت (مثلاً آی‌کون سیستم‌عامل) هستند.

```
$menuentry_id_option 'gnulinux-simple-3e3d2181-a1f5-4456-867c-a69f52c910e6'
```

❖ شناسه‌ی منحصر به فرد برای این ورودی GRUB. از این شناسه برای ارجاع داخلی یا استفاده در دستورات `auto-boot` استفاده می‌کند.

```
{  
    recordfail
```

❖ اگر بوت قبلی با خطا متوقف شده باشد، این دستور آن را ثبت می‌کند (برای تصمیم‌گیری در بوت بعدی).

```
    load_video  
    gfxmode $linux_gfx_mode
```

❖ برای بارگذاری قابلیت گرافیکی و تنظیم رزولوشن صفحه گرافیکی بوت.

```
    insmod gzio  
if [ x$grub_platform = xxen ]; then insmod xzio; insmod lzopio; fi
```

❖ بارگذاری ماژول فشرده‌سازی `gz`.

❖ اگر پلتفرم روی `Xen` باشد، ماژول‌های فشرده‌سازی اضافی نیز بارگذاری می‌شوند.

```
    insmod part_gpt  
    insmod ext2
```

❖ بارگذاری ماژول‌های مربوط به نوع پارتیشن **GPT** و فایل سیستم **ext2/ext3/ext4**.

```
    set root='hd0,gpt2'
```

❖ ست کردن ریشه سیستم‌عامل (جایی که GRUB فایل کرنل را جستجو می‌کند). (یعنی پارتیشن دوم از دیسک اول).

```
    if [ x$feature_platform_search_hint = xy ]; then  
search --no-floppy --fs-uuid --set=root --hint-bios=hd0,gpt2 \  
--hint-efi=hd0,gpt2 --hint-baremetal=ahci0,gpt2 \  
49008040-7013-4550-0287-488033286030  
    else  
search --no-floppy --fs-uuid --set=root \  
49008040-7013-4550-0287-488033286030
```

❖ جستجوی پارتیشن بوت بر اساس UUID کد یکتا، که امن تر و دقیق تر از ارجاع به `hd0, gpt2` است.
 ❖ بسته به تنظیمات سخت افزاری و وجود یا عدم وجود `search hint`، مسیر با راهنمای دقیق یا بدون آن تنظیم می شود.

```
linux /vmlinuz-5.4.0-65-generic root=/dev/mapper/vg0-root ro maybe-ubiquity
```

❖ بارگذاری فایل کرنل لینوکس از مسیر `/vmlinuz-5.4.0-65-generic`
 ❖ پارامتر `root` مشخص می کند سیستم عامل روی کدام پارتیشن نصب شده. اینجا اشاره به LVM `(/dev/mapper/vg0-root)` دارد.
 ❖ `ro` یعنی به صورت Read-Only بوت شود.
 ❖ `maybe-ubiquity` برای نمایش نصب کننده ی Ubuntu در Live mode است.

```
initrd /initrd.img-5.4.0-65-generic
```

❖ بارگذاری تصویر `initrd (initial ramdisk)` که برای راه اندازی اولیه سیستم مورد نیاز است.

این ورودی GRUB مشخص می کند که چگونه سیستم Ubuntu را بوت کند:

- با استفاده از کرنل نسخه مشخص،
- از یک پارتیشن خاص LVM روی GPT،
- همراه با ماژول های مورد نیاز و پشتیبانی از گرافیک،
- با `initrd` مشخص.